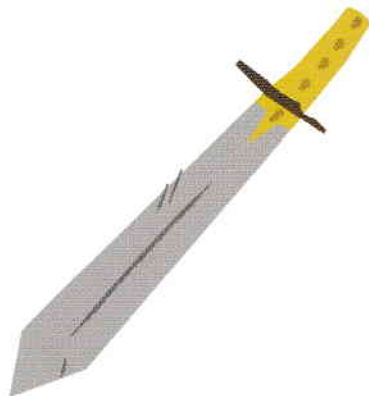

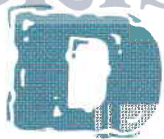
MUNKILE LUI HERCULE (II)

LITERA

București
2020

De ceva vreme, din voința zeilor, Hercule se afla în slujba ticălosului de Euristeu, regele orașului Micene, care, invidios pe forța și ingeniozitatea lui, îi poruncea să execute cele mai obositoare și mai periculoase munci pe care ți le-ai putea imagina.

Din cele zece munci pe care ar fi trebuit să le îndeplinească, Hercule terminase șase, dar regele nu-i pusese la socoteală două, deoarece considera că le dusese la bun sfârșit primind ajutor. Așa că **mai erau de îndeplinit încă două munci** ca să obțină cea mai de preț recompensă: nemurirea.

Ce aventuri îl așteptau? Pe ce tărâmurî îndepărtate avea să-l trimită Euristeu? Cu ce creaturi monstruoase avea să dea piept?

Lui Euristeu nu-i plăcea deloc să-l aibă în preajmă pe Hercule, așa că s-a gândit să-i încredințeze o sarcină care să-l țină multă vreme departe de Micene. Cu puțin noroc, poate, ar fi reușit să nu-l mai vadă niciodată... Astfel, i-a poruncit să meargă în insula Creta și să răpună un **taur înfricoșător**.

Acest animal puternic, ivit într-o zi din apele mării la porunca lui Poseidon, hoinărea pe câmpurile insulei, provocând pagube mari. Era un taur foarte special, care scuipa foc pe nări, prăpădind tot ce găsea în calea lui. Cum puteai oare să-l prinzi și să mai rămâi și viu pe deasupra?

Cu puțin timp înainte de a debarca pe insulă, Hercule a avut o idee: avea să sară în cârca animalului și să-l călărească până îl obosea. Nimeni nu ar fi fost în stare să facă așa ceva, doar Hercule era îndeajuns de puternic încât să reziste zvâcniturilor furioase ale sălbăticiunii. După ce a reușit să-l îmblânzească, l-a dus la palatul lui Euristeu, care l-a primit cu mânie.

